

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה לו.

מסורת הש"ס

(א) לָקַחְתָּ לָּהֶם: (ב) וְבָנִים:
 נֹסֶף: הַנֶּשֶׁאִי: (ג) שָׁשׁ לֵט:
 לֵט: סָר: סָר: סָר: עַד: (ד)
 מִן: מִן: מִן: מִן: מִן:
 (ה) עֲגִילֹת פִּי־אֶמֶת:
 (ו) גִּילּוֹת: גִּילּוֹת: גִּילּוֹת:
 (ז) שֶׁבֶת: שֶׁבֶת: שֶׁבֶת:
 (ח) בְּנֵי קִיָּא: (ט) שֶׁבֶת:
 (י) גִּילּוֹת: גִּילּוֹת: גִּילּוֹת:
 (יא) אִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (יב) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (יג) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (יד) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (טו) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (טז) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (יז) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (יח) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (יט) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כ) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כא) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כב) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כג) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כד) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כה) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כו) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כז) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כח) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (כט) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:
 (ל) עִירֹס: עִירֹס: עִירֹס:

תורה אור השלם

1. וַיֵּשֶׁב דָּנִיֵּאל עַל לְבֹ
אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאל בַּפֶּת בֶּג
הַמֶּלֶךְ וּבֵינָן מִשְׁתֵּיו
וַיִּבְקֹשׁ מִשֹּׁר הַסְּרִיסִים
אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּאל:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בשלמא וכו'
הא דאמר לקמן. [ועי']
דף לח ע"ב (ועיי"ש)
בתוס' ד"ה אי:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה בשלמא
לדידי דאמרי זליפתן של
וכו' גבי חומץ לתוך
הגריסין כל"ל ותיבות אשר
שם נמחק: (ג) בא"ד
מישחא שיקא קאמר
סתם התלמוד וכו' שלא
פשט איסורו ואין רוב
וכו' לעמוד בו בשאר:

לודאי. מזולתי במידי דרבנן: אם
הם לא דרשו. אם ר' יהודה הנשיא
לא דרש את המקרא להצין שדניאל
גזר עליו וקבר דבי דינא אחיינא
גזר עליו משום זליפת כלים ושרייה:
אע"פ לא דרשינן. בתמיה: שמונה
עשר דבר. צ"ס ו"ב" יחד נמנו
וגזרו עליהם צ"פ"ק דשבת (י"ד ג.)
ולקמן' פריך בנותוסין דאורייתא: היא:
מאי אסודוסיה דרב. לאמר דדניאל גזר
עליו כיון דדריה לא קביל מיניה לאו
גזרה היא: צעיר. משום חתנות: כלל
יכול לבעול בית דין גזרים צ"ה חזירו.
שגזר על דבר המותר ובלבד שיהא
גדול ממנו: רבוסינו. רבי יהודה
הנשיא: לא פשט. עדיין לא החזיקו
רובם בצאות הגזירה לנהוג בו איסור:
במארה

וזליפתן של כלים טמאים אוסרתן אטמו כולו
עלמא אוכלי טהרות נינהו אלא זליפתן של
כלים אסורין אוסרתן א"ל שמואל לרב
בשלמא לדידי דאמינא זליפתן של כלים
אסורין אוסרתן היינו דכי אתא רב יצחק בר
שמואל בר מרתא ואמר דריש רבי שמלאי
בנציבין ⁽⁶⁾ שמן ר' יהודה⁽⁷⁾ ובית דינו נמנו עליו
והתירוהו קסבר ⁽⁸⁾ ונתן טעם לפגם מותר
אלא לדידך דאמרת דניאל גזר עליו דניאל
גזר ואתא רבי יהודה הנשיא ומבטל ליה
והתנן ⁽⁹⁾ אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד
חבירו אלא א"ב גדול הימנו בחכמה ובמנין
א"ל שמלאי לודא קא אמרת שאני לודאי
דמולול א"ל ⁽¹⁰⁾ אישלה ליה איכסיף אמר רב
אם הם לא דרשו אנן לא דרשינן והכתיב
וישם דניאל גזל לבו אשר לא יתואל בפת

בג המלך וביין משתיו בשתי משתאות הכתוב מדבר אחד משתה יין ואחר משתה שמן רב סבר על לבו שם ולכל ישראל הורה שמואל סבר על לבו שם ולכל ישראל לא הורה ושמן דניאל גזר והאמר באלו אבימי נותאה משמיה דרב יפתח ושמן יינן ובנותיהן כולן משמנה עשר דבר הן וכי תימא אתא דניאל גזר ולא קיבל ואתו תלמידו דהלל ושמואי וגזר וקיבל א"כ מאי אסדהותיה דרב אלא דניאל גזר עליו בעיר ואתו אינהו וגזר אפילו בשדה ור' יהודה הנשיא היכי מצי למישראל תקנתא דתלמידו שמאי והלל והתנן אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו אלא אם כן גדול הימנו בבחכמה ובמעין ועוד הא אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן בכל יכול לבטל בית דין דברי בית דין חבירו חוץ משמונה עשר דבר שאפילו יבא אליהו ובית דינו אין שומעין לו אמר רב משרשיא מה טעם הואיל ופשט איסורו כרוב ישראל שמן ולא פשט איסורו כרוב ישראל דאמר רבי שמואל בר אבא אמר רבי יוחנן ישבו רבותינו ובדקו על שמן שלא פשט איסורו כרוב ישראל וסמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי רבי אלעזר בר צדוק שהיו אומרים ^האין גוזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה דאמר רב אדא בר אבהה מאי קרא במארה

מִשְׁמַע שְׁמוֹת שֶׁאִסְרוּ קוֹדֶם ר' יְהוּדָה
צָר מוֹתֵר וְשִׁמּוּאֵל סָבַר כּוּוּמִיָּה שֶׁהִיא
וְשִׁמּוּאֵל הֵי הַלֵּכְתָּהּ נֹתֵן טַעַם לַפֶּגֶם
וְנֹתֵן טַעַם לַפֶּגֶם הוּא וְדֹקֵק ר"י הֵיךְ
צָאוּ לַחֲלוֹק עַל דְּבוּמֵינוּ שֶׁמֵּאִי וְהֵלֵךְ
דְּבִין נֹתֵן טַעַם לַפֶּגֶם הַלְתִּירוּ וְהֵלֵךְ
שֶׁמֶן יָכוֹל לִהְיוֹת שְׁמוֹת מִטַּעַם שֶׁלֹּא
פָּסַט וְאֵין רֹב הַצָּבוֹר יִכְוִיל
לְעִמּוּד צָשָׁר דְּבָרִים הֵיךְ הוֹמֵר

רבינו חננאל

[illegible][illegible]